

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 5

Parkland, Washington, 18de Januar 1901.

11te Aarg.

„Herre, du elsker mig.“

Herre, du elsker mig!
 Forjaathed og Tvil i min Sjæl sig
 indsniger,
 Sul efter Sul for din Throne op-
 stiger,
 Efter din Brevse, o Jesus, jeg viger,
 Herre, du elsker mig!

Herre, du elsker mig!
 Ofte jeg iælder de bitterste Taarer,
 Jordbevæls Torne og Lidser mig
 jaarer,
 Had er min Del (blandt gudløse
 Taarer;
 Herre, du elsker mig!

Herre, du elsker mig!
 Trods at min Synd og Fattigdoms
 Jammer
 Trods jeg er skyldig til Dødsbedes
 Stammer,
 Tror jeg dog, Herre, og sukker og
 jammer:
 Herre, du elsker mig!

Herre, du elsker mig!
 Gjør mig dog vid, o min Gud, paa
 dig ene,
 Bring du min Salighedsfag paa
 det rene,
 Giv mig at holle i Raaden alene,
 Herre, du elsker mig!

Herre, du elsker mig!
 Hjælp mig, o Hjælp mig, mens jeg
 er lidet,
 Bæk i din Hjærklighed, Herre, at
 blive,
 Lad ved din Haand i mit Hjerte ind-
 skrives:
 Herre, du elsker mig!

Herre, du elsker mig!
 Ja, læt til din Frelserfødder jeg mig
 slynger,
 Saa er der Intet i Verden, som
 slynger;
 Her dog, o Herre, frimodigt jeg
 slynger:
 Herre, du elsker mig!

29. Saras Død og Begravelse.

1 Mo. 23.

Hu hader de Abraham (sien paa
 hend gamle Bosted, i Hebron, i Lan-

det Kanaan. Der døde Sara, hans
 Hustru. Sara døde i Troen. Om
 hun end engang var soog i Troen, og
 vilde paa Forjættelsen, saa blev hun
 dog igjen knæst i Troen og fik noget
 af det, som var hendes lovet, og søn
 Isak, Forjættelsens Søn, og tog ham
 igjen fra de døde. Og ligesom hun
 levede i Troen, saa døde hun ogsaa i
 Troen og arvede Velsignelsen, den
 evige Velsignelse, der var lovet Abra-
 ham og hans Søn. Altsom Abra-
 ham i Skriften kaldes alle troendes
 Fader, saaledes kaldes Sara alle tro-
 ende Kvinders Moder. De troende
 Kvinder kaldes Saras Døtre. 1 Petr.
 2, 6. Sara, den frie, Hverkeninden, er
 et Billede paa det nye Testaments
 Kirke, hvis Søn er Jesu efter Naanden.
 Gal. 4 21. Det er i Korthed alle
 troendes Bevandring. De tror Forjæt-
 telsen, lever og dør i Troen og saar
 Forjættelsen her og hielt. Abraham
 sørgede og græd over sin Hustru. Det
 strider ikke mod Troen, at ogsaa troende
 græder over sine døde. Døden, der
 funderer Blodets inderligste Baand,
 er virkelig en bitter Smerte. Og
 Troen bræder ikke de naturlige Fø-
 lelses.

Der berettes endvidere udhylligt om,
 at Abraham gjorde en Handel. He-
 bron's H. H. Orellerne, tilbød ham en
 af sine bedste Stæde til at begrave sin
 døde i. Men Abraham tog ikke imod
 noget Jordstykke som Gave, men lejede
 af Hættens Efton en Hule med Marken,
 som den saa paa, for god Besæling.
 For Hættens Sønns Dine og Oren, i
 mange Bidners Nærvarrelse blev denne
 Handel gjort. Dette Jordstykke var
 altsaa Abrahams retmæssige Eiendom
 og Arvedel. Ogsaa i denne Handel
 viste Abraham sin Tro. Gud havde
 lovet Abraham og hans Søn hele Ka-
 naans Land til Eiendom. Idet han
 erhvervede sig en liden Del af dette
 Land til Eiendom, viste han, at han
 troede paa Guds Forjættelse. Saale-
 des viser Guds Børn sin Tro ogsaa i
 Handel og Vand. I den daglige Ud-
 førelse af sine Pligter. I alt,

haad de gjør, har de Gud og hans
 Ord for Sig.

I Hulen, som han havde lejet af
 Efton, begroo Abraham sin Hustru.
 Det fremhæves udtrykkelig, at dette
 Gravsted laa i Hebron i Kanaan's
 Land. I Forjættelsens Land begroo
 Abraham Sara. Dermed bekræftede
 han, at ogsaa hans døde Hustru havde
 Del i den lovede Velsignelse, og at der
 ogsaa var Haab for dette døde Legeme.
 De troende begraver sine døde og over-
 gæder deres Legemer til Jorden i det
 faste Haab om en glædelig Opstandelse
 til det evige Liv. —

Skolens Gjalb.

Det er nu knapt et Aar siden Sko-
 lens Trusteets begyndte at raadslaa om
 at prøve alvorligt paa inden dette Aars
 Udgang at saa vor Gjalb dækket ved
 Subskription og saa den afbetalt inden
 dette Aars Udgang. Dette er nu vel
 begyndt og er gaaet over al Forvent-
 ning godt saalangt. Korporations-
 model for Skolen valgte et kraftigt og
 værdigt Board of Trustees. Nu har
 vi følgende Medlemmer som vil gjøre
 alt muligt haade for at betale Gjalden
 og drive Skolen fremad, nemlig Pa-
 storerne T. Larsen, M. K. Christensen,
 H. N. J. Dong, Chr. Loenck og
 Jørgen Larsen. Prof. Dong er Be-
 slygter af Skolen og Formand i Board
 af Trustees og kan saaledes holde Sko-
 lensaendet vel underrettet om Skolens
 Lørd og Trang. Nu bor og skal vi
 andre flittigt skritte og opmuntre dem i
 deres tunge og befremmingsfulde Re-
 belde. Lad os da i Guds Navn tage
 fat som Mand paa denne vor alvor-
 lige Opgave. Inden Na et 1900 var
 der saameget lovet, at Skolens Ras-
 serer Pastor Larsen kunde skrive betom
 til nogen Opmuntring, loet han talder
 dette Aar Skolens Jubelaar og som
 Rudsferer i Bistellagde en garanterer
 Skolens Gjalb. Paa Rudsferet blev
 det nemlig af Prester og andre lovet,

at man vilde gaa god for Indsamling
 af følgende Beløb:

- Pastor M. K. Christensen, ... \$ 600.
- “ C. M. Holden, ... 500.
- “ J. Blakton, ... 150.
- “ C. Dageb, ... 110.
- “ Gen. Lane, ... 400.
- “ E. Sperati, ... 500.
- “ Gulbrandson, ... 50.
- Formand Foss, ... 1500.
- Pa-kantbidet, ... 7000.

Saaledes bliver der knapt 2 Tusinde
 igjen paa Presterne i California, to
 Raab i Oregon og to i Idaho og flere
 Washington.

Ifølge Vasi. Larsens Artikel om
 Skolens Jubelaar er Skjaldens Njbe-
 taling nu sikret.

Det er saandt som det blev sagt
 paa Rudsferet: Nu har vi menneske-
 lige Garantier for Skjaldens Njbe-
 taling. Og denne menneskelige Ga-
 ranti er af stor Betydning og Vigtig-
 hed, naar nemlig Herren staar bag den
 og stiller den. Og det kan enhver
 stole paa, at han gjør. Han vil nem-
 lig, at vi i alle Ting skal vælte vor
 Bet paa ham, vente os alt godt fra
 ham og i al vor Nød paakalde hans
 hellige Navn, saa skal vi ogsaa snart
 finde Grund til at love og takke ham,
 som alene kan og vil udfrie os af al
 Nød.

Derfor tillader „Herald“ sig træffig
 at b. de alle sine Lesere der paa Væst-
 tyshen om at være med at hjælpe denne
 vor Fællesanstalt ud af Gjalden. Lad
 os tappes om at være med heri alle-
 sammen. Lad ikke bare nogle saa gjære
 dette. Det vilde falde dem noget tungt,
 og vi har Intet Veste om at vinde ne-
 get ved at undbrøge os. Det er dog
 en h rlig Ting, at vi herude kan be-
 gynde som Jubelaar for en god Sag
 dette Korhundrede, som vi paa nogen
 Maade kan vente at opleve.

Begynd derfor straks ved din Brev
 eller paa anden Maade fra Tid til
 anden at sende Herre eller mindre Bi-
 drag til denne for vor Kirke og vor
 Land, saa vlyttige Skolegag.

Helena's Familie.

(En Fortælling om Rom i det første Aarhundrede.)

(Fortsættelse.)

XXIII.

Roms Brand.

„Hvorledes er Galbus?“ spurgte Labeo Nias, da denne kom tilbage.

„Forsærbelig forbrændt. Han vil lide meget i nogle Timer, men om to eller tre Uger vil han atter være istand til at gaa omkring.“

„Vær ligesaa omhyggelig om ham, som du vilde være, om det var mig, du havde under Behandling,“ sagde Labeo. „Hvorledes vilde jeg være nu, om ikke han havde været saa brav? Han har frist os alle, idet han friste Markus.“

„Du skal have at den Omsoerg, jeg kan give,“ svarede Nias.

„Sej saa ikke fortaalt,“ sagde Labeo, „hvorledes mit Hus kunde fange Ild, og hvorledes det i en saadan Hast kunde være omringet af Flammerne.“

„Det fangede ikke Ild,“ sagde Nias betydningsfuldt.

„Hvorledes da? Hvad mener du?“

„Jeg tænker, Ilden var paafald.“

„Ilden paafald?“

„Ja.“

„Hvem vilde vove det? Jeg begriber ikke, hvem der skulde finde paa at sætte Ild paa mit Hus.“

„Der er en, som vilde vove det.“

„Hvem?“

„En bitter Fiende af Dem.“

„Hvilken bitter Fiende har jeg?“ spurgte Labeo overrasket.

„En, som har svoret Dem Hævnen.“

„Hans Navn?“ raabte Labeo.

„Cineas.“

„Cineas! Vilde den elendige Skurk vove at tænke paa en saadan Ting?“

„Den elendige Skurk,“ sagde Nias, „hader Dem saa bittert, at han vilde vove alt for at saa Hævnen.“

Labeo sagde intet, men stod ganske fortæt i Forbauselse ved denne Underretning. Endelig spurgte han: „Hvorforsagde du det?“

„Jeg saa ham ikke sætte Ild paa Huset,“ sagde Nias; „men jeg har i de sidste to Dage seet ham flere Gange streife om her, aabenbart for at laagtaare, hvad der gik for sig, og spulende paa Dødt. Jeg vilde have holdt Ole med ham og forhindret hans Forsæt, hvis jeg ikke havde været broderet hen med de øvrige for at holde Vagt ved Ruinerne.“

„Hvorfor fortalte du mig ikke dette for?“

„Fordi jeg troede, De vilde se ad min Mistante.“

„Du har Ret, — jeg vilde have gjort det. Endog nu er jeg ikke meget tilbøjelig til at tro, at den er vel grundet.“

„Han er det eneste levende Menneske, som vilde have nogen Grund dertil, og desuden ved jeg, at han i mange Maanedes, ja den hele Tid, siden De afskedigede ham, har spekuleret paa Hævnen.“

„Hvorforsagde du det?“

„Mit Folk,“ sagde Nias, „hjender til mange Ting, som gaar for sig i Verden. De staa i Forbindelse med forskjellige Klasser og saa Skudstab om meget. Ved at gjøre Efterspørgsler blandt dem, har jeg fundet ud mange Ting om Hegio. Han har bestyldt Dem for Uretfærdighed og for at have behandlet ham slet; han har aabenlyst lovet, at han skulde hævne sig, og i den sidste Tid har han endog pralet af, at han havde en ny Patron, som nok vilde hjælpe ham til at saa Hævnen.“

„En ny Patron?“

„Ja.“

„Hvem er det?“

„Tigellinus.“

„Tigellinus! Det er, hvad Cineas talte om,“ sagde Labeo tankfuld; „jeg troede intet af det, men det synes at være farligt nok nu. Tror du, at Tigellinus har sendt ham for at sætte Ild paa mit Hus?“

„Nei,“ sagde Nias, „det tror jeg, han har gjort paa sin egen Regning.“

„Men hvorledes kan det blive bevisst imod ham? Har nogen seet ham gjøre det?“

„Nei ingen; det er blot min Mistante.“

„Maaske kan den dog være ugrundet,“ sagde Labeo; „men jeg talter dig ialfald for din Aabenhjertighed. Bliv ved at holde Ole med ham og lad mig Tid efter anden vide, hvad du hører.“ Labeo var mere bekymret over denne Underretning, end han brod sig om at erkjende. Men hans Tanker blev snart optagne af andre Ting; han maatte se til at saa alt ordnet for deres Flytning til Villaen. Cineas sluttede sig til dem et Par Dage efter og beredte sig til at ledsage dem.

Envisia modtog dem med inderlig Glæde paa Villaen og alle søgte en Vertelse ved at være komne ud fra de pinlige Scener i Byen. Enbulus og Lybia søgte sig snart hjemme der, og

Julius blev ogsaa en hyppig Gæst. Lybia syntes at leve i en ny Verden; Labeo's Villa var i hendes Pine over al Beskrivelse prægtig, og Julius's Nærværelse kostede et Tryllestjær over alt.

Imidlertid kom Galbus sig langsomt under Stats omhyggelige Behandling. Hans stadige Selskab var Markus, til hvis kjærlige Ord Galbus saa gjerne laante Ore. Gutten tænkte mest paa Galbus's Opforelse af sig selv for hans Skyld, men dernæst dødelde han med en Smule naturlig Stoltthed ved sin egen Opforelse i Faren's Stund.

„Papa troede, jeg var en Rujon, fordi jeg gyste ved at se Mennesker blive dræbte,“ sagde han; „men jeg er ikke en Rujon. — Er jeg vel Galbus?“

Dg Galbus forsikrede ham atter og atter, at han var den kjæreste og helsemodigste af alle Gutter. — Høst nok til at kunne være en Britte, hvilket var det højeste Begreb af Kjærlighed, som Galbus kendte.

Da han efter nogle Ugers Forløb fuldtommen havde gjenvundet sin Helse, talte Labeo ham en Dag for sig.

„Galbus,“ sagde han, „jeg skylder dig mere, end jeg kan betale dig. Jeg vil gjøre en Bøghedelse med at prøve at pjenngjælde dig nu. Først og fremst, — du er fri.“

Galbus ytrede sin Erkjendtlighed herfor, men med mindre Glæde, end Labeo havde ventet. „Dernæst,“ vedblev denne, „vil jeg sende dig til dit eget Land.“

Galbus saa mod Jorden.

„Naar ønsker du at drage afsted?“

„Jeg ønsker ikke at drage afsted.“

„Hvad! — ønsker du ikke at vende tilbage til dit Fædreland?“

„Nei“ sagde Galbus heftigt, „hvorfor skulde jeg det? Alle er døde, — Fader, Moder, Brødre, Søstre, Hustru, Børn. — alle. Galbus staar alene i Verden. Alt, hvad jeg elsker, er her. Markus er mig alt; han er min Gud. De talter mig, fordi jeg vovede mit Liv for ham! O, jeg vilde gladelig lægge ned hundrede Liv for ham, om jeg kunde. Hvis De giver mig min Frihed, ædle Herre, da vil jeg tage imod den; men hvis Betingelsen er, at jeg maa forlade Dem, vil jeg aflaa Guld. Den eneste Frihed, jeg ønsker, er Frihed til at være nær Markus. Tilstaa mig det, og det er Belønning nok.“

Labeo reiste sig og tog hans Haand

i begge sine. „Brave Britte,“ sagde han, „du var en overste i dit eget Land. Vær fri. Vær min Uge. Gjør hvad du selv ønsker. Jeg er ikke mere din Herre, men din Ven.“

„De er Markus's Fader,“ sagde Galbus, idet hans Bryst hævede sig af Bevægelse. „Jeg vil enten være Deres Ven, eller Deres Slave, eller begge Dels.“

Dg saa blev Galbus fri.

XXIV.

Den første Fortsættelse.

Efter Branden blev Byen igjen opbygget efter en ny Plan med bredere Gader og mindre høje Huse. Men midt i Arbejdet Stod og Lævlighed af den Folke dog ikke den store Ulykke eller havde let for at miste den Mistante, de havde jaet med Hensyn til dens Ophavsmand. Nero søgte, at denne Mistante hang som en Skjæbnesvanger Slyrrende over ham, — en Tordenst, der hvert Dieblit kunde briste og kaste ham ned fra Thronen. Den var ikke at spøge med eller at overse som en Ubetydelighed. Han vilde derfor gjerne vælte Mistanten fra sig og saa sig om efter nogen, paa hvem han med Sikkerhed kunde kaste den Skyld, som Verden nu tillagde ham. Hans Tanker vendte sig omsider til de kristne. Deres Flot havde lidt efter lidt tiltaget, og skjønt de endnu kun bannede en liden Del af Befolkningen, var deres Antal dog stort nok til at opvække Opmærksomhed. Visse Ting i deres Liv og Væsen vakte Mistante i det overtroiste Folks Sind. Deres Sprog og Udtryk maade blev misforstået. De talte om Kristus som deres Konge, om et Alge, som ikke var af denne Verden, og den uvidende Mængde antog det for et Slags Trubsel mod Keiseren. De mødtes i hemmelige Forsamlinger, og det blev sagt, at de der indbrødes bedrev de frygteligste Laster. Det mystiske Maaltid, som de hvitdeligholdt til Jhu'tommelse af deres døende Herre og Messias, blev især misænkt, idet det Rygte herskede, at de ved dette Maaltid spiste Menneskefjød og drak Menneskeblod, — en besynderlig Fordreining af, at de under Brød og Vin nød Frelserens Lege og Blod.

Forts.

Hvor godt det vilde være om Herold's Tingere vilde huske paa at betale, hvad de skylder!

PACIFIC HEROLD,

Udøivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør.
assisteret af

Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar..... 50 Cts
Seks Maanedes..... 25 Cts
til Europa pr. Aar..... 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt nedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller læg 50 Cts. i Sølv i Brevet.

En eller To Cents Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra Skandinaviske Sættlementer og Menigheder modtages med Tak.

Fairhaven Wash. 7 Jan. 1901
Kjære Herold.

Du glæder dig jo ogsaa over ethvert Fremskridt i vort kirkelige Arbejde. Nu kan herfra berettes om en hyalidisk Hæftid, som vor Krets' Menighed holdt her igaar, idet den fik sin Kirke indviet.

Distriktets Formand Pastor E. C. Fosb holdt Indvielsesprædiken over Salarias 14, 8 9. Klart, kraftigt og indtrængende fremstillede han for os:

De levende Vandstrømme, som gennem Raadens Midler udvælder i Guds Kirke.

Han talte da 1) om disse Bønder og deres 2) deres Kærlighed og 3) den Virkning, som de skulde have blandt os.

Både Formanden, som holdt Indvielsesprædiken Pastor Sperati, som holdt Søndagsprædiken og Pastor Dagoes, der holdt Prædiken, har tidligere været Menighedens Sælsørgere.

I Oplæsningen af de forordnede Skriftsteder deltog Sælsørgernes nuværende Præs. Past. Geo. Lane, Pastorerne

Dagoes, Sperati, M. A. Christensen, G. Gulbrandsen og B. Harstad.

Kirken var fyldt til Trængsel af opmærksomme Tilhørere.

Et Offer til Menighedens Kasse optoges og beløb sig til \$37.30

Pastor Fosb's Sangkor fra Stanwood forlyste Festen med flere vakkere Sange.

Søndagsaften holdtes Allergangsgudstjeneste. Nu opvartede Sangkoret med flere delige Nummere. Flere af Presterne holdt indimellem korte Taler om Sangens Betydning og Magt i Kirke, Skole og Hjem.

Mandag Aften holdtes Samtalemøde om Gjenfødelsen og dens Midler nemlig om dens Nødvendighed til Salighed, Midlernes, hvorved den virkes af Gud samt om, hvorpaa man kan tjende, om man er igjensødt.

Mangt et herligt Ord til Lærdom, Rettelse, Trøst og Opmuntning blev talt.

Tirsdag Aften taltes om Søndagskolen og Børnens Undervisning i Kristendomsundervisning.

Kirken, som nu blev indviet var påbegyndt af Formand Fosb, da han var Præs. her. Men nu først blev Menigheden istand til at indrede den både til Kirke og Præstegaard.

Herren lægge nu sin Betsignelse til Arbejdet, som her skal udføres og lade det lykkes til manges Salighed.

Dr. Rospar Kreuziger.

Slutning.

Et Bibelens Oversættelse paa Tydsk, dette uforlignelige Verk af Reformationsmænd, bidrog ogsaa Kreuziger sin Skærv. Da Luther foretog Gjennemsynet af sin tydske Bibel, og til den Ende havde uæntlige Sammenkomster i sit Hus af lærde Mænd, var ogsaa Kreuziger med der, hvilken sædvanligt bragte med sig den hebraiske Tekst og den kaldæiske Bibel. De fortrinlige Udsiddinger, som findes i det østerrøyske Bibelverk, og som fremstille Bibeloversættelsens Medarbejdere, alle ogsaa Kreuzigers Vilde og lade os se i samme en Mand med et Hart og Høgt Hærd.

Om Kreuzigers Familieleve er kun lidt bekendt, og det lidet ogsaa indviklet i Modsigelser. Han var to Gange gift; første Gang indtraadte han i Hæstestanden, maatte for sin Besørgelse til Magdeburg, 1525. Hans første Hustru hed Elisabet, og hendes Tilnavn som Pige var Merserich (eller

von Moserich). Hun har digtet Salmen:

„O Kirke, Guds enbaarne,
Som er hans evige Raad.“
(Hanges Salmebog No. 35).

eller som den begynder i Landstads Salmebog (No. 106):

„Gud Faders Søn enbaarne
af Evigheds Aar.“

Denne Antagelse modsiges — ligesom uden Grund (se Staar: „Vorst Salmehistorie“) — af mange Hymnologer (Mænd, som studere Salvernes Historie), og vistnok derfor, at Luther havde optaget denne Salme i sin første lille Salmebog af 1524. Endnu mere uholdbart synes det at være, at nogle for Eksempel stod i sin „Lutherle Kirkesang“, sætte Digterinden Elisabet Kreuzigers Dødsaar til 1558. (Det samme gjør ogsaa Staar i „Vorst Salmehistorie.“) Dette kunde alene være rigtig, hvis Kreuzigers anden Hustru havde digtet sin Salme, og hvis ogsaa hun hedte Elisabet. Men dette er meget tvivlsomt. Kreuzigers første Hustru Elisabet afgik ved Døden allerede 1535 og efter'od ham en Søn der havde samme Navn som Faderen og siden blev Professor i Theologi i Wittenberg, og en Datter, som siden blev gift med Mag. Andreas Regel, Rektor i Gisleben. I det følgende Aar (1536) indtraadte han anden Gang i Hæstestab med en Jomfru fra Wittenberg, hvis Pigenavn var Kühnmeister. Hun fødte ham tre Børn, en Søn og to Døtre, af hvilke den ene siden blev gift med Luthers ældste Søn Johannes. G. Schwarz omtaler i Verzoas „Mealenchlopedi“ 2den Udgave alene en Hustru og tre Børn af Kreuziger.

Den schmatkaldiste Kirke, som udbredt endnu i Luthers sidste Leveaar, rammede — ligesom Melancton, Bugenhagen og Jonas — ogsaa Kreuziger. For ham begyndte nu den tungste og sværeste Tid i hans Liv; thi Omsorgen for Universitetet og for Kirken ryngede efter Luthers Død — næst Melancton og Bugenhagen — paa ham, og hans Arbejder ophøvede sig Dag for Dag. Nu brød Religionskrigens Raseri løs. Keiser Karl V's fiendtlige Sind raadte altid mere aukent for Dagen. Det schmatkaldiste Forbundets Hovedmænd, blandt hvilke de fornemste var Kurpræsident Johan Fredrik af Sachsen og Land, den Frijs af Hessen, spurgt Theologer i Wittenberg om Mand angaaende Netten til Modværg. Deres Betænkning lød: „Naar det er vist, at Kælsken vil underkue disse Stænder

for Religionens Skyld, da er der ingen Tvil om, at disse Stænder gjøre ret i, at de med Guds Hjælp beskytte sig og sine.“ Saaledes greb da Fyrsterne til Vaaben. Keiseren erklærede dem i Rigets Aft, og Hertug Moris stod i Begreb med at fuldbørde den, idet han belejrede Jvickau. Da der kom Efterretning derom til Wittenberg, lod Kreuziger, som da var Rektor ved Universitetet, Studenterne drage hjem og erklærede indtil videre Universitetet for nedlagt. Melancton forlod derpaa Staden, hvorefter han dog derpaa straks angrede; thi han skrev til Kreuziger: „Jeg vilde heller være hos eder, hvor jeg vel maatte ikke kunde gjøre nogen Nutte; men jeg befandt mig i ethvert Tilfælde bedre, naar jeg holder det for uret at have forladt eders Helligdom i saadanne Læder.“ Kreuziger forblev med Bugenhagen og Paul Eber tilbage i Staden og ventede hvad der vilde komme. Thi de turde uænsigt forlade Staden, da de var satte som Gyrdere for Menigheden, og Menigheden fornemmelig tiltrængte Trøst af Guds Ord under Wittenbergs Besættning. Derfor skrev ogsaa Kreuziger til sin Ven Menius: „Vi ere forsvorne her, hovedsagelig fordi vi ikke saa rebelligt Maade kunne forlade denne Kirke. Os har intet andet Haab sængslet her, end det, at Gud, som en Gang har ophevet denne Skole til saadan Blomstring og gjort den til et Tænksted for ren Lære, Fromhed og Bidskab, ogsaa selv (thi af menneskelig Hjælp tør vi ikke love os noget godt og standhaftigt) vil samle den igjen af disse Ruiner og oprette den igjen ligesom af et Skibbrud, hvortil vi ikke tro at kunne negte vor Tjeneste.“ De Betsiddinger, der, som vi vilde, siden blev rettede mod Theologerne i Wittenberg, at de skulde have ladet sig bestille med Venge, og at de skulde være affaldne fra den rene Lære, de gjordes naturligvis ogsaa mod Kreuziger. Men med Hensyn til det første kunde han sige: „Naar vort Hjerte ikke fordsætter os, saa have vi Maade i Gud.“ Men hvad Betsiddingen om Læren angaar, da kan det vel ikke negtes, at han, for Eksempel i Bunktet om Madveren, nu de te Melanctons vakkende Anskuelse. Forsvrigt giver den gudfrægtige Hieronymus Weller ham følgende Kønne Vidnesbyrd: „Han var freutrængende i Mand, Syngelærdom og Kundighed i alle Bidskaber. Hans Arbejder i Theologien gide ham Ret til Navn af en anden Luther. Blandt alle Luthers Discipule har ingen

Inffelligere efterlignet sin Mester. Næsten i alle Stæder var han ham lig, ikke alene i Veltalenhed, men ogsaa i Væremaaede. Luther satte ikke større Forhaabninger til nogen af sine Disciple end til Kreuziger. Derfor elskede han ham som sin egen Søn formedelst hans store Fromhed, Værdighed og Beskedenhed. Hos ham var intet Efteraabet og Kunstlet; var nogen fri for Skindbæsen, saa var han det." Augsburgurinterimet forlæstede han, ligesom de andre Wittenbergere, paa den mest afgjørende Maade, og før endnu Leipzigurinterimet kom istand — under Melanchtons uløselige Medvirning — var Kreuziger allerede vandret bort fra dette Liv.

Nu nærmede den Tid sig, da Herren vilde forsøge Kreuziger, som ogsaa ofte skrev sit Navn Cruciger (det er Korsdrager), ra alt Ondt. Han havde fra sin Ungdom havt en svag Helbred, og siden led han megen Plage af Underlivsygdom. Derfor sigte ogsaa Hieronymus Wellers Ord, naar han skriver: „Med Ret hed ogsaa Cruciger en Korsdrager; thi han bar et stort og tungt Kors. Han havde ikke alene at kæmpe med bestandig Sygelighed, men ogsaa huslig Nød trængte ham haardt. Han havde sin Saton, som slog ham paa Munden (2 Kor. 12, 7). Jeg mindes, at Luther engang sagde til mig ved Bordet: „Hieronymus, du har din onde Mand ligesaa vel som Dr. Cruciger og Mag. Filip (Melanchton).“

Saaledes skede det, at denne dyrebare Mand laa under for den store Arbeidsbyrde, han havde at bære, og døde forholdsvist ung. I August 1548 tilfreg hans Lidelse, hans Kræfter aftog kjendeligt, og han blev ligende tre Maaneder tilfængt. Han havde ganske overgivet sig i den himmelske Faders Billie, og man hørte ingen Klage af hans Mund; men han var ganske hengiven til Haabet om, at han snart skulde indtræde i den himmelske Menighed, i de indendte Retfærdiges Stare, og han var sit Leds med Taalmodighed. Skjønt hans ydre Menneffe visnede hen, fornyedes dog det indvortes Dag for Dag. Saa længe han endnu havde nogle Kræfter, arbejdede han fremdeles flittigt; thi endnu paa sit Dødsleie fuldendte han Doersættelsen af Luthers Skrifter over Davids fiftede Psalmer. (Luther havde nemlig skrevet paa Latin.) Derpaa lod han flittigt for sig, for sine, for Universitetet og for Kirken, bestjættede sig endda meget med sine Børn, som han elskede hjerte-

ligt og førte til den Herre Jesus, den store Børnevæn, fra deres Ungdom af. Matten før sin Død havde han en meget ængstende Drom. De, som vaagede ved hans Dødsleie, fortalte at han var Lænderne som i en heftig Brøde og rystede paa Hovedet, som om han i Bede afslug nærgaaende Anmodning. Da de saa hans Angstselighed, raabte de paa ham med lydelig Røst: men han vaagnede ikke. Da Presten Froschel besøgte ham om Morgen, sagde han: „O Magister Froschel, hvilket strækelig Disputation har jeg ikke havt i Drømmel!“ Paa Spørsmålet hvad det var, svarede han: „Jeg kan ikke sige det. De vilde overtale mig og derpaa afsløre mig; det skulde ikke have nogen Nød og ikke skade mig. Men jeg modtog dem, det forklarer jeg.“ Omkring Kl. en i Kom F. o. S. i Aften og meddelte ham paa hans Begjæring Afslutning: Derpaa bad han indertid for Kirken, oplyste sine Hænder og sagde flere Gange: „Fader, hellige dem i din Sandhed! gjør, at de ere et med os!“ Denimod Kl. 4 trøstede atter Froschel ham og bad med ham, hvortil han bød de Hov det og sagde med sagte Røst: Amen.“ Denimod Kl. 6 overgav han sin Mand i sin himmelske Faders Hænder og hensov mildt og stille, som han havde levet. Han døde den 16de November 1548 i en Alder af 45 Aar.

Tanker efter en liden Samtale med Pastor Sperati fra Parkland til Tacoma.

(Af Kap. Vande).

Dr. Pastoren og jeg behandlede under vort Samvær paa Motoren for største Delen Drillekødet, og Brug af Tobak, og er jeg senere kommen paa den Tanke, at uagtet jeg selv ikke er total Afholdsmænd eller negter mig Rydelsen af Tobak, en liden Fremstilling af disse Artiklers skadelige Følger, særlig ved Misbrug, ikke vilde være afvæien.

Drillekødet's Statistikk har vel neppe nogensteds været samlet og ugiivet med Beskæftighed, da en ikke liden procent altid naadg. ar at blive bragt for Tugens Rys; men man har dog her i Amerika tilnærmelsesvis regnet ud, at over 75,000 Mand har en lig omdrægt af 2.4; ca 180,000 Mand og kvinder sendes i Kæmpet paa Grund af Druffenstab, over 200,000 Børn til

Katligthuse og Velgjørenhedsanstalter og over 750,000 Druffenbolte færdes paa Gader og Saloner. Uagtet disse Tal, i og for sig, er skrækelige, saa fortæller de ganske vist en liden Del af Druffenstaben og dens Følger. Tag blot i Betragtning det Forsald i Arbejde, som denne Last medfører, som visseelig løber op i Billioner af Dollars aarlig, Udseggelsen af Mandseener og Enters og foreldreløse Børns Sorg, der overgaar enhver Calculation, saa kommer man til et gruopvækkende Resultat, der burde bringe baade gammel og ung til Eftertanke. Salg af Drillevarer i de Forenede Stater jess at løbe op i næsten 2 Billioner Dollars aarlig for „wholesale“ og „retail,“ hvilket Beløb, om det var tastet i Havets Dyb, vilde være langt bedre anvendt, da det da vilde være uden videre Følger, og læg saa dertil Fabrikationsomkostninger, Korn, Humle og det Beløb, der udgaar for at eruvre Fanger og Fattiglemmer, som Drillekødet har bragt Kommunen paa Halsen, saa løber Summen op i Tusinder af Millioner Dollars, en for almindelige Foll joimlende Sum.

En gammel Saloonvært fra Brooklyn, N. Y., der senere blev omvendt til Kvæker, udgav i sin Tid de hemmelige Forskrifter, hvorefter han, og mange med ham, til Drillevarer distileret for Salg til Runder, og Sandhuligheden taler for at det, hvad Forsalstning angaar, ikke er bedre og sundere Ingredientser, der benyttes untlidbags, og til Oplysning hidsettes samme.

Bourbon eller Rye Whisky.

Denne Drik laves af Fuset Olie, Edille, Sirup, Fransk Coler, Blaasten og et paa andre giftige Ingredientser. Den kan drikkes 3 Dage efter den er lavet, koster fra 90c til \$1.00 pr. Gallon og sælges for \$5.00 a \$6.00 pr. Gallon i Drammevis.

Cognac

er lavet af Fransk Spiritus, brændt Sukker, Cognacolie, Edille, Blaasten, Jamaica Rum, Downing, Sirup, Portvin, Fransk Coler, Alun og Extract af Aloe, koster \$2.00 pr. Gallon og sælges for fra \$6.00 til \$10.00 pr. Gallon i Drammevis.

Irish og Scotch Whisky

laves af Canada Spiritus, Salt peter, Rind Salt, Citron Olie, Rind Olie, Sirup, Blaasten, St. G. og Rind og et liden Quantum importeret Scotch eller Irish Whisky, koster \$1.50 pr.

Gallon og sælges for \$6.00 pr. Gallon i Drammevis.

Gin

laves af Fransk Spiritus, Vand, Enebær Olie, Sirup, hold Vinedille, Blaasten, Rum, Kærner af Ferskener og et liden Quantum importeret Genever fra Holland, koster \$1.25 pr. Gallon og sælges for \$5.00 a \$6.00 pr. Gallon i Drammevis.

Old Tom Gin

er lavet af de samme Ingredientser, kun med dobbelt Siruptilsætning for at gjøre den sødere, koster og sælges for samme Pris. Denne Vare sælges ogsaa i Form af Patentmedicin for Nyre Sygdomme.

Stock Ale og Porter

er blandet med Vitriol Olie, Strypsin og Aqua Fortis, for at holde sig i længere Tid, og nybruggen Ale tilføjes med Vitriol Olie og bestadiget Sirup.

Lager Beer

indeholder en liden Smule Malt, Vand i Masser, en Del Humle, Harpic, Ejære, Saleratus, Soda og flere andre forskjellige Kemikalier, for at holde sig i længere Tid.

Af dette fremgaar det, at Rydelsen af disse Artikler absolut maa være skadelig baade for Legeme og Sjæl.

Hold f. Eks. en Mundfuld Whisky i Munden for et Lidsrum af 5 Minutter og du vil finde det brænder ikke ubetydelig. Undersøg derpaa Munden og du vil finde den er inflameret. Hold en Mundfuld i Munden fra 10 til 15 Minutter og du vil ved Undersøgelsen finde, at hele Munden er fuld af Blister; blid derpaa et Lidskæde for Diene, og smag paa Vand, Edille, Mælk eller The, og du vil finde, at det er umuligt at kjende det ene fra det andet, og hvad bedre Beviser behøves for at vidne, at Alcohol ikke alene er irriterende men ogsaa bedøvende og slapper Nervesystemet i utrolig Grad.

Mumeldelse: I næste No. skal vi høre noget om Tobak.

Guds Forsorg.

I No. 1 af Herold, meddelte jeg et liden Stykke fra „B og G“ om „Praktisk Kristendom,“ og søiede dertil et Par Bemærkninger.

1) Bistigheden og Nyttens af Bibles læsning i Husene.

2) Nødvendigheden af at oplage fattige, foreldreløse Børn i vore Dren-

Jeg meldte da, at der var 3 forældende Børn i Mrs. W. Christensens Barnehjem her paa Parkland. Den vilde gjerne beholde dem, for at de kunde gaa i Religionskolen her, hvad hun saar mere Udekastelse. — Nu har en ung Familie lovet at tage den ældste til sig, en Pige paa 13 Aar. — For de to mindre Søstre maas det blive forgeret! Han, som er de faderløses Fader, vil nok ogsaa sørge for dem, men han vil have os til sine Vælgere: Sel! Neppe var disse Linjer skrevne og lagt under Pressen inden der kom Brev fra Lawrence, Wash., at 3 Familier havde lovet at optage en hver af disse forældreløse Søstre. Komiteen for det vorbende Barnehjem ansaa dette som Bevis paa Gud's Forsorg, og at han hører Bønnen — besluttede at sende dem alle tre til Lawrence, saa de kunde blive i hverandres Nærhed. Der vil de forhaabentlig faa en god, kristelig Opdragelse og Udgang til Religionskole.

Spør nødvendigt, ogsaa under vore kristelige Gjøremaal, at erindre sig Herrens Ord og rette sig derefter. Han siger: „Bælt din Bel paa Herren, og forlad dig paa ham! Han, han skal gjøre det.“ Sal. 37, 5.

L. Larsen.

Lidt om „Christian Science.“

Tilhængerne af dette Parti paastaa, at de bare i de Forenede Stater har helbredet mere end en Million syge Mennesker. I sit sidste varlige Budskab erklærede Mrs. Eddy, at efter og paa Grund af Udgivelsen af hendes Bog viser den offentlige Statistik, at Dødsfaldene har aftaget hørt Aar.

Saadanne Paastaaende, som bærer Lagnens Merke, har til Hensigt at lokke syge Mennesker og vinde Penge af dem. Pengelystighed er Helbredernes Drevkraft. Naar der intet er at tjene, vilde de snart udhø.

At det er om Penge at gjøre indrømmer de ogsaa ganske uforbeholdent. Mr. Westmar lever Helbredelse enten man er fjern eller nær, om man tror derpaa eller ikke, men ubønhørlig kræver han Forsludsøetab.

Den, som ikke vil vedlægge fem Dollars, kan spare sig det Besvær at skrive til ham, siger han. Dette viser ogsaa følgende Tilfælde:

I Chicago udbødte en „Christian Scientist“ følgende Betjendingsliste:

„Om du har langt borte, gjør ingen Forsigt, heller ikke gjør det noget til Sagen, enten du tror paa „Christian Science“ eller ikke. Er du syg, saa opfordrer jeg dig at gjøre et Forsøg med „Christian Science.“ — En Mand, som læste dette, skrev til „Helbrederen“, at han havde en 22 Aar gammel Datter, som 12 Aar siden havde mistet sin Hærelse i en Eggdom, og at han fludde sigelig belysne ham, saasnart han kunde lindre hendes. „Helbrederen“ svarede:

„Lad dog ikke Pigen lide længere, da Hjælpen er saa nær. Min mangeaarige Erfaring berettiger mig til at forsikre Dem, at jeg sikkert kan helbrede Pigen. Mine Betingelser er \$3. pr. Uge betalt i Forstud.“

Disse „Helbredere“ beregner godt, at de fleste, som bider paa deres Krog og lader sig bedrage af dem, siden vil skamme sig for sin Dumhed og tie stille dermed. Luth.

Kvittering.

Fra følgende har vi modtaget penge til julegaver:

- Ved Jacob Lunde fra Parkland Digh., Past. Hørsheds fald \$ 16.05
- Masmus Ellingsen Wanbry, Swift Falls, Minn. 1.00
- Thre Painted Creek Kvæg., Past. W. Vorges fald. 5.00
- Mrs. W. Vorge, 1.00
- St. Johs. Nighs. Sjam. Missionsforening, Chicago, Past. W. R. Diegens fald 14.00
- Besire Kvæg., Søndre Blue Earth Digh., Past. N. A. Larsens fald 5.00
- Mrs. Marie Hestenes, Past. Vorges fald 1.00
- Mrs. J. J. Della og Johnny Kater, Past. Wille's fald, hver 50c. Tils. 1.50
- Mrs. J. A. Wittie, 1.00
- Marie Gustoedt, Past. Wiers fald 1.00
- Car. Sørensen, Blaine, Wash. Ved indbetalt O. P. Gustoedt, Decorah 43.00
- W. J. Wälgenen, Oslo, Minn. Fra Westby, Wis., Past. D. Colvartens foto: Anna Wälgenen 25c. Tils.50
- Abbonente i Past. Vrede's fald, Wgt., Stoughton, Wis. 2.25
- Ved Past. J. C. Knutson, Jarnsville, Minn., indbetalt af Mrs. Thron Anderson: Lars N. Bjella, 50c; Edvard Bjella, 50c; Lars J. Rittiserud, 50c; Thron Anderson, 50c; Hans D.

Solum, 50c; Martha D. Solum, 50c; Ole Thompson, 50c; Mrs. Ole Gridson, 25c; Mrs. N. Morten, 25c. Tils. 4.00

Tilsammen, \$103.30

Hjertelig tak til giverne. Paa Sjomandsmissionens vegne. N. J. Lange.

S. SINLAND
Kontraktør & Bygmester
Udforer al Slags Snedkerarbejde.

Abonner paa „Pacific Herald“ kun 50c om Aaret.

Komplet Udstyr
— af —
Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Skohandler og Skomager

S. OLSEN,
1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at Olson baade har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden Handlende.

ELLIS & SON S. S. LINE.
STR. „SEHOME“

Afgaar fra Commercial Dock Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag og Lørdag, Kl. 3 Eftm. for Seattle, Anacortes, Fairhaven og Whatcom.

Afgaar fra Whatcom Kl. 8, Fairhaven Kl. 8.15 og Anacortes Kl. 10 Eftm., hver Søndag, Onsdag og Fredag.

Fare, til Seattle, 0.50, Whatcom, \$1.25,

W. H. ELLIS & SON, EIERE,
W. J. ELLIS, TRAF. MGR.

KRAABEL & ERICKSON
Dealers in Groceries Hardware Patent Medicine etc. School Books, Stationary Students supplies a speciality.
PARKLAND, - - - WASH.

Central Drug Store.
Anderson Bros. Eiere.

Nye Mediciner
ny Bestyrelse
Cor. 11 & Tacoma Av Tacoma Wa

Lindahl Photographer

1112 Pacific Ave.
California Building,
TACOMA - - - WASH.

The Iowa Cutlery Grinding Co.

Saks, Forskær, Slagter, Lomme- og Barberknive, kirurgiske Instrumenter og Gravørverktøi osv.

Alt udføres ved Hjælp af elektrisk Drevkraft.

Alt Arbejde garanteres
22 Pacific Ave., Tacoma, Wn

Vor Frelser's norske luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.
CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

- Søndag 9:30 A. M. Søndags-skole.
- 11 A. M. Høimessgudstjeneste.
- 7:45 P. M. Aftensang.
- Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
- Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.
- Hver 1ste og 3die Torsdag Aften i Maanednen, Ungdomsforening.
- Hver 2den og 4de Torsdag Eftm. i Maanednen, Kvindeforening.

J. M. Arntson,
North Sagfører.
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter saasom Skjeder, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall.
TACOMA, - - - WASH

Parkland-Nyheder.

Vi har hidindtil levet ogsaa her, og her er Blads og Levebrød for endnu flere Mennesker.

Forleden lige havde vi i nogle Dage flere Tommer Sne paa Marken, men Fredag forsvandt den. Gule Lørdag regnede det ualmindelig stærkt her. Endog her i Parkland faldt der store Dammes af Vand.

Mr. D. S. Storaacli Jr., holder ogsaa paa at kjøbe sig et Stykke Land her i Nærheden. Han siger, at han længe før skulde have været i Parkland, om han havde vidst saameget om Parkland, som han nu ved.

Forleden Lørdag skulde vort Hjerterfælskab have gjort en Prøvetur med sin netop færdige Hjerterkoncert, som har faaet en ny Gasoline Driekraft og et halvt hundrede Hestes Kraft. Da Uveiret var saa stærkt, maatte man udsætte Prøveturen til senere.

Den tredje Artikel.

259. For hvilke Synder har Jesus befalet sine Tjenere at forbyde Syndernes Forladelse?

For de bobstærkede og troende, som angret og b. kjender sine Synder og i Troen søger Guds Naade. Luk. 24, 46, 47; Joh. 20, 23; 1 Joh. 1, 9.

260. Hvorved erhoder vi Syndernes Forladelse?

Kæmpe ved Troen, som anlager Jesum og hans Retfærdighed.

Kp. G. 10, 43. Denne give alle Profeterne det Vidnesbyrd, at hver den, som tror paa ham, skal faa Syndernes Forladelse ved hans Navn.

Kp. G. 13, 38. Ved ham kundgøres eder Syndernes Forladelse.

261. Kan alle de troende ved sin kristelige Lyder fortjene og faa Syndernes Forladelse?

Nei ingenlunde; dertil duer vore bedste Gjerninger det intet.

1 Kor. 4, 4. Thi vel ved jeg intet med mig selv, men dermed er jeg ikke retfærdiggjort; men Herren er den, som dommer mig. 1 Joh. 1, 8.

Rom. 3, 28. Saa helde vi da for, at et Menneske bliver retfærdiggjort ved Troen uden Lovens Gjerninger.

262. Forer ikke saadan Verdum om Syndernes Forladelse til Sifferhed?

Nei, den har meget mere opmuntret os til sand Gudsfrugt.

Ps. 130, 4. Høst dig er Forladelse, forat du maa frugtes.

263. Hvilke er altsaa sande kristne og Kristens rette Lemmer?

De, som i Troen har Syndernes Forladelse og gjør Guds Vilje.

264. Naar blev du indlemmet i den kristne Menighed?

I den hellige Daab.

265. Hvorfor kaldes vi den almindelige?

Kristi Kirke skal med sin rette Tro og rene Lære omfatte alle Folkslag paa Jorden.

Matth. 22, 19. Gaar derfor hen og gjaver alle Folk til mine Disciple osv. Luk. 24, 47.

266. Hvorledes er Guds Kirke her i Berden?

Den er stridende, det er, den maa stride og kæmpe imod vor Sæligheds Fjender og vande Se'er.

Bil. 4, 13. Jeg forwaar alt i Kristus, som gjør mig stærk. Joh. 10, 27, 28; 2 Tim. 2.

267. Har de sande kristne noget Samfund indbyrdes?

Ja, de kristne naar sammen i Tro, Haab og Kjærlighed.

Et. 4, 1-6. Jeg forwarer eder derfor, jer, den bundne i Herren, at I skulle vandre det Rald ræddig, med hvilket I ere faldne, med al Fdyngthed og Sægtmodighed, med Yngmodighed, saa I fordrage hverandre i Kjærlighed og beslutte eder paa at bevare Andens Gæjhed i Herdens Naad. Der er et Legeme og en Naad, ligesom I og ere faldne til et Daab i eders Rald, en Herre, en Tro, en Daab, en Gud og alles Fader, som er over eder alle og i eder alle. Gal. 3, 28.

Obop.

Fra Obop Menighed kommer den tunge Efterretning, at Mrs. Larsen er død.

Begravelsen skal foregaa Lørdag. Da den lille Menighed hidtil blot har talt om at vælge sig en Kirke aarb, tænkte Larsen paa at bringe sin Optrædelse sig hid til Parklands Gravplads. Men han kommer vistnok til at jorde det paa det Sted, som Menigheden har talt om at vælge til Gravplads.

Quod sit Selskab udretter.

En gudfrygtig Mand vilde ikke lade sine Barn have fortrolig Omgang med flette Kammerater og han var ganske usædvanlig.

Dette syntes den lidglade Julia var en altsfor streng Fremgangsmaade og en usædvanlig Indskrænkning af hendes Frihed.

Da Faderen nu engang forbad hende at have med den forfærgelige og letsludige Lucinde, som hun havde gaaet sammen med paa Skole, da sagde hun: „Men Fader, Du maa anse mig for meget barnagtig, naar Du frygter for at Lucinde kan slade mig.“ — Faderen saode intet, men tog et uddrændt Stykke Kul fra Oenen, rakte det til Datteren og sagde: „Tag dette, det vil ikke brænde dig.“ Julia tog Kulstykket med sine rene, hvide Fingre, men se, de blev sorte. Da naar hun med Haanden berørte sine hvide Klæder, blev ogsaa disse sorte. Ganske ærgert sagde Julia: „Saaled-ø gaar det, naar man berører Kul.“ „Ja,“ sagde Faderen, „Kul er Kul, og om de ikke brænder, saa brænder de dog.“ Netop saaledes er det med det Selskab. Og derfor, mit Barn, er det, at jeg ønsker du holder dig derfra.

Hvor godt det vilde være om Herolds Tingene vilde hjælpe paa at besele, hvad de styldes!

Betalt for Herold.

Die Mindal, Seattle	\$2.00
J. H. Egan, Steamboat	1.00
J. C. Morrison, Fairhaven	1.50
J. L. Wilson, Delta	.50
John Nordquist, Chestnut	2.10
Walt. Chr. Anderson, Genesee	1.00
Johann's Freg.	.50
Walt. J. K. Thorsen, Red Cliff	1.00
Mabri i Bertenes, Oslo	1.00
S. O. Slaath, o liden	.50
Justa Wiggerton, Kaufato	.50
H. D. Nelson, Mayville	1.00
Albert Eksefor, Mesjousla	1.00
Walt. Engel Olson, Morris	1.00
H. P. Trovold, Venjan	1.00
Mrs. Stua, erub, Parkland	.50
Theo. K. Brvig, Cantonville	.50
J. C. Lunt, Parkland	.50
Mrs. N. Doll, Seattle	.50
Mrs. D. Egan, "	.50
Mrs. Chr. Strandsboel, Wunders	1.00
Walt. A. Larsgaard, Wilmar	.50
L. O. Braaten, Sopley	.50
B. Pedersen, Wilbur	.50

G. H. Stenbakk, Nerstrand	.50
Walt. J. V. S. N. que, Reyser	.50
Gunder Johnson, Parkland	.50
D. H. Egan, Grove City	.50
Regot Fosmark, Morrisjousla	.50
D. J. Felson, Morris	.50
Carl Hauke	1.00
Chas. Thronsen, Patton	1.00
Clara Ellasen, Bloomer	.50
Yeder Torgerson, Lawen	.50
Mrs. Mikael Ellis, Starbud	1.50
Lars Sulvester	.50
Walt. N. Jorde	.50
Mrs. N. G. denberger, Hartington	.50
Walt. N. G. T. edt, Hartington	.50
D. G. Regaard, West Lake	.50
Prof. Laur. Larson, Decorah	.50
Prof. Ed. Hæsteb	.50
Jens Swiandt, Roy	.50
L. J. J. Decorah	1.00
Mrs. Carl Douglas, Roland	.50
H. J. Florn, Grove City	2.00
L. O. Gæstvedt, Sacred Heart	.50
Mrs. D. Stensrud	.50
Mrs. D. Lusto, Belshaw	.50
Mrs. D. Gæstvedt	.50
Mrs. Geo. V. Lusto	.50
Mrs. S. G. Lusto	.50
Mrs. Ein Knudson, Belshaw	.50
Stewart Olson, Thor	2.00
Gunder Venjan, Manitowoc	.50
G. F. Jacobson	.50
Chas. Benson	.50
Mrs. O. Lorrison	.50
Gunder Lorrison	.50
Theo. G. Lorrison	.50
Lars Danielson, Fir	.50
Daniel Johansen, Fir	.50
Paul Ingelton, Beaver Creek	1.00
G. E. Reed, Parkland	1.00
D. G. Johnson, Decorah	.50
W. H. Ruland, Story City	.50
G. Sveinud, Wash ngton Prairie	.50

Til Afbetaling paa Skolens Gjæld.

Walt. L. G. Jost's Rald.	
Betalt gammel Note og Renter	
\$114. Kontant \$50. Tilf... \$164.00	
(Nouveliste senere).	
H. Johnson	25.00
Walt. G. O. Lanes Rald.	
J. L. Wilson	5.00
Walt. Herkads Rald.	
D. A. Greiderod	50.00

Fra Albert Ellasen, Mesjousla 1.00
A. Larsen.
Raldjætt.

Til Indremissionen.

Konfirmationsoffer fra Vor Frelses Menighed, Genesee, Idaho, Pastor Chr. Andersen's Rald. \$5.00.	
R. J. Hong, Raldjætt.	